

ADEM-İ MUTLAK, ADEM-İ SİRF, ADEM

“Hem adem-i mutlak zâten yoktur, çünkü ilm-i muhit var.” (Mektubat-59)

Adem-i mutlakın karşısına **ilm-i muhit** koymuş.

Adem-i sırfa ise yoktan var etmek diyor.

Adem ile **vücut** → esmalarda var. Çünkü kâh oraya, kâh buraya götürüyor.

Bu noktalardan:

Adem-i mutlak yok. Çünkü → **ilm-i muhit yani sıfat-ı sübutiye var!**

Adem-i sırf var. → **Hiçbir şey yoktu, esmalar vardı. Esmalar makamında**

Adem ise → **Birbirine zıd esmalardan ve her esmaların hakikat meratiblerinden çıkıp kâinatta var.**

ŞECERE-İ HİLKATE ADEMİ UYGULARSAK:

Adem-i mutlak → **yok.** **“Muhit bir ilmi, müstevli bir kudreti olmadığından” (Ş:24)**

Adem-i sırf → **mec’ul makamsız makam makamında.**

Adem → **Kâinat da.**

Adem-i mutlakın içeriğinde → **muhit bir ilim yok.**

→ **Ne de müstevli bir kudret yok.**

Adem-i sırfın içinde ise → **muhit bir ilim var.**

→ **hem de müstevli kudret var!**

Ademin içinde ise → **birbirlerine zıd olan esmalardan ve her esmaların hakikat meratiblerinden.**

Şecere-i Hilkatte ve kâinat da Adem-i mutlak yok. Fakat insanda var.

Nasıl ki Allah (cc) zâtıyla insanda , **sıfatlarıyla mahlukat olan şecere-i hilkatte olduğu gibi.** Zâtın insanda; **taayyün ve teşahhusu için insanda adem-i mutlak var!** **Zâta ayna olsun diye.**

Adem-i sırf ise → **sıfatlara ayna.**

Adem ise → **esmalara ayna!**

Ondandır ki **mahlukatta, şecere-i hilkatte ve kâinatta** şirkin yeri yok.

Ama kafasızın kafasında var. **Küfür, şirk, inkâr ve menfiler** insanda yok.

Var olanlar adem-i mutlakadan geliyor. Alemde, adem-i mutlak yok.

Nurun pek çok yerinde geçiyor. **Mesela:** (M:59), (Ş:24),(İ.Mes:128),(İş:56)

İçinde hiçbir şey yok → **Adem-i mutlak**

İçinde sıfat-ı sübutiyeler var → **Adem-i sırf**

İçinde esmalar var → **Adem.**

HASAN AKAR